Yargıtay 2. HD E.2023/8653 K.2024/4674 (24.06.2024)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2023/8653 E. , 2024/4674 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2022/1146 E., 2023/1123 K.

KARAR : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : Ankara 14. Aile Mahkemesi

SAYISI : 2020/11 E., 2022/317 K.

Taraflar arasındaki boşanma davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın reddine karar verilmiştir.

Kararın davacı kadın vekilince istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı kadın vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı kadın vekili dava dilekçesinde özetle; tarafların 1989 yılında evlendiklerini, bu evliliklerinden ergin iki çocuklarının bulunduğunu, müvekkilinin genç yaşta evlendiğini 15 yıl boyunca eşinin ailesi ile birlikte oturduğunu, çocuklarını büyütüp kızını evlendirdiğini, davalının zaman zaman eşine şiddet uyguladığını, çocuklarını büyüten müvekkilinin Belediyenin el beceri kurslarında çalışmaya başladığını, davalının kocaman çocukları olmasına rağmen davacıya karşı şiddet uygulamaktan vazgeçmediğini bildirerek tarafların aile birliğinin devamında yarar kalmadığından evlilik birliğinin sarsılması nedeniyle boşanmalarına, 15.000,00 TL maddî ve 70.000,00 TL manevî tazminata hükmedilmesine, mülkiyeti davalıya ait olan ve halen oturulan taşınmazdaki bağımsız bölüm üzerine aile konutu şerhi konulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı erkek vekili cevap dilekçesinde özetle; tarafların evlenmeden önce davalı müvekkilinin davacıya annesinin hasta olduğunu, kendisine bakmak zorunda olup, beraber oturmayı kabul etmesi halinde kendisiyle evleneceğini sözlü olarak beyan ettiğini, müvekkilinin davacı eşine kesinlikle şiddet uygulamadığını, davacının müvekkiline kanunlar benden yana avukata gidelim diyerek müvekkilinin huzurunu kaçırmaya devam ettiğini, müvekkilinin üzerindeki baskısını sona erdirmediğini, müvekkilinin evin ve çocuklarının bütün ihtiyaçlarını ve isteklerini karşılamak için elinden gelen tüm çabayı gösterip aileyi ayakta tutmaya çalıştığını, evlilik birliğinde olması gereken huzur, güven, şefkat ve merhamet ortamının yaşanan olaylar sonucunda tarafların kurmuş olduğu ailede kaybolduğunu, evlilik birliğinden beklenen faydanın ortadan kalktığını, tüm gelişen bu olaylarda davacının ağır kusurlu olduğunu bildirerek davacının haksız taleplerinin reddine karar verilmesini bildirmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; talimatla dinlenen davacı tanıklarının beyanlarının görgüye dayalı olmadığı, duyuma dayalı beyanlarda bulundukları, beyanlarının eski tarihli olaylara ilişkin olduğu, tarafların birlikte yaşadıkları son döneme ilişkin beyanda bulunmadıkları, teatiler aşamasında vakıa olarak dayanılmayan kusurlu eylemlerin hükme esas alınamayacağı, davalının davacıya en son 2015 yılında fiziksel şiddet uyguladığı, davacı tarafça dosyaya sunulan darp raporlarının 2013-2015 yılları arasına ait olduğu, Mahkememizde dinlenen davacı tanığı ....nin "tarafların birlikte yaşadığı son dönemde boşanma davası açılmadan önce fiziksel şiddet olayına şahit olmadım. Ablamın en son 2015 yılında fiziksel şiddete uğradığına dair darp raporu aldığını biliyorum. O dönemde davalı aleyhine uzaklaştırma kararı verilmişti. Taraflar sonrasında barışıp tekrar aynı evde yaşadılar." şeklindeki beyanıyla da sabit olduğu üzere tarafların en son 2015 yılında yaşanan fiziksel şiddet olayından sonra barışıp birlikte yaşamaya devam ettikleri, işbu davanın 2020 yılında açıldığı, tarafların 2015 yılındaki son fiziksel şiddet olayının akabinde barışmalarından sonra birlikte yaşadıkları son dönemde boşanma davası açılmadan önce başkaca fiziksel şiddet olayının davacı tarafça ispatlanamadığı, davacı tarafça en sonuncusu 2015 yılında olmak üzere eski tarihli yaşanan fiziksel şiddet olaylarının affedilmiş olduğu, davacı tarafın davalının kendisine hakaret içeren sözler söylediği iddiası bakımından talimatla dinlenen davacı tanıklarının bizzat görgüye dayalı beyanda bulunmadıkları ve dinlenen davacı tanığı ....'nin de beyanında "Tarafların birlikte yaşadıkları son dönemde davalının davacıya yönelik hakaret içeren bir sözüne şahit olmadım." dediği, davacı tarafça ileri sürülen vakıaların sübutuna elverişli başkaca bir delilin dosyaya sunulmadığı, dinlenen davacı tanıklarının beyanlarıyla davacının ileri sürdüğü iddiaların sübut bulmadığı, davacı tarafça affedilen eski tarihli olaylara dayanılarak boşanma kararı verilmesi mümkün olmadığı gibi, kusur içeren eylemlere hoşgörü gösterilip barışıldıktan sonra birlikte yaşamaya devam edilmesi halinde artık bu kusurlu eylemlerin boşanma kararında hükme esas alınamayacağı, davacının dava dilekçesindeki iddialarının dosya kapsamıyla sübut bulmadığı, davalı tarafın boşanma davası açılmadan önceki tarafların birlikte yaşadığı son dönemdeki kusurunun davacı tarafça ispat edilemediği, Yerleşik Yargıtay kararları doğrultusunda salt fiili ayrılığın tek başına boşanmaya sebep teşkil etmeyeceği anlaşılmakla; yerleşik Yargıtay içtihatları doğrultusunda tarafların sadece ayrı yaşamalarının boşanma kararı verilmesi için yeterli olmadığı, affedilen ve hoşgörü ile karşılanan kusurlu eylemler sonrasında tarafların barışmaları ve akabinde birlikte yaşamaya devam etmeleri durumunda barışma öncesinde yaşanan bu kusurlu eylemlerin hükme esas teşkil etmeyeceği, böylelikle davacı tarafça tarafların ayrı yaşamasına sebebiyet veren son olaylar bakımından davalıya atfı kabil bir kusurun tüm dosya kapsamıyla ispat edilemediği kanaatine varılmakla; boşanma davasının sübut bulmadığı gerekçesiyle boşanma davasının reddine, aile konutu şerhi konulması davasının usulden reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı davacı kadın vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davacı kadın vekili istinaf dilekçesinde özetle; boşanmaya karar verilecek yerde, yeterli delil olmadığı için davanın reddine karar verilmesi uygun bir karar olmadığından yerel mahkeme kararının kaldırılması istemi ile istinaf kanun yoluna başvurmuştur

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile dava dosyası içeriğine, dosyadaki yazılara göre İlk Derece Mahkemesi kararında usule ve esasa ilişkin

herhangi bir aykırılığın bulunmadığı, davanın esasıyla ilgili hükme etki edecek tüm delillerin dava dosyası içinde bulunduğu, kanunun olaya uygulanmasında ve gerekçede hata edilmediği, davacının davasını ispat edemediği, bu nedenle inceleme konusu kararın usul ve esas yönünden hukuka uygun olduğu gerekçesiyle istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı davacı kadın vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı kadın vekili; davanın reddinin hatalı olduğu belirtilerek davanın reddi yönünden kararın bozulmasını talep etmiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, evlilik birliğinin ortak hayatın devamı taraflardan beklenmeyecek ölçüde temelinden sarsılıp sarsılmadığı, sarsılmış ise kusurunun kimden kaynaklandığı, davalının boşanmaya sebebiyet verecek kusurlu bir davranışının ispatlanıp ispatlanmadığı, boşanma davasının kabulü koşullarının gerçekleşip gerçekleşmediği noktasında toplanmaktadır.

2. İlgili Hukuk

6100 sayılı Kanun'un 190 ıncı maddesi, 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 370 ve 371 inci maddeleri. 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu’nun 6 ncı maddesi, 166 ncı maddesinin birinci ve ikinci fıkrası.

3. Değerlendirme

1.Bölge Adliye Mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Kanun'un 371 inci maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

2.Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup davacı kadın vekilince temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,24.06.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.